Lietas arhīva Nr. C-0337-18/27
ECLI:LV:KURT:2018:1026.C19048517.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Kuldīgā, 2018.gada 26.oktobrī

Kurzemes rajona tiesa:

tiesnese Anda Brīze
ar tiesas sēžu sekretāri Intu Šulci,
piedaloties prasītāja pārstāvim /pers. A/, atbildētājas pārstāvim – zvērinātam advokātam R. Jansonam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja vienkāršotās procedūras lietu /pers. B/ prasībā pret Kuldīgas novada zemnieku saimniecību "Pankopi" par naudas piedziņu.

Izskatot lietu, tiesa

k o n s t a t ē j a

prasītājs /pers. B/ cēlis tiesā prasību vienkāršotajā procedūrā pret atbildētāju – Kuldīgas novada zemnieku saimniecību (turpmāk – ZS) "Pankopi", par parāda EUR 1690,00 piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2014.gada 16.aprīlī starp pusēm noslēgts Cirsmu pirkuma līgums, saskaņā ar kuru prasītājs pārdod, bet atbildētāja – pērk augošus kokus uz celma, kokmateriālu sagatavošanas mērķim (ciršanas tiesības), Saldus novada Zirņu pagasta teritorijā esošajā nekustamajā īpašumā /nosaukums/, zemesgabalā ar kadastra Nr. /numurs A/, 2.kvartāla 3., 4. un 5.nogabalus 4,8 ha platībā.

Saskaņā ar līguma 1.1.punktu abpusēji novērtētais un nolīgtais apjoms bija 1190 m^3 koksnes par summu EUR 52 000,00.

No minētās summas atbildētājai bija pienākums samaksāt valsts nodevu 7,5 % apmērā, bet pārējo summu – EUR 48 100,00 – samaksāt prasītājam. No minētās summas atbildētāja nav samaksājusi prasītājam EUR 1690,00.

Pirkuma summu atbildētājai bija pienākums samaksāt šādā kārtībā: EUR 5000,00 kā avansa maksājumu; EUR 20 000,00 - desmit dienu laikā pēc līguma parakstīšanas, tas ir, līdz 26.04.2014.; EUR 23 100,00 - trīsdesmit dienu laikā, skaitot no 26.04.2014., tas ir, līdz 25.05.2014.

Līdz 2016.gada 26.aprīlim atbildētāja veikusi maksājumus prasītāja kontā EUR 44 810,00 apmērā. 2014.gada 8.oktobrī atbildētāja samaksājusi prasītājam skaidrā naudā EUR 1600,00.

Līguma termiņš noteikts 2015.gada 31.decembris.

Prasītājs uzskata, ka atbildētājai ir pienākums izpildīt Līguma nosacījumus par pilnas pirkuma summas samaksu, tas ir, pienākums samaksāt atlikušo summu EUR 1690,00 apmērā.

Prasītājs vairākkārt gan telefoniski, gan rakstiski vērsies pie atbildētājas ar lūgumiem samaksāt parādu, taču atbildētāja uz prasītāja lūgumiem nav atbildējusi un parādu nav samaksājusi.

Prasītājs lūdzis piedzīt no atbildētājas parādu EUR 1690,00 un tiesas izdevumus.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587.pantu.

Prasītājs nav lūdzis lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

Atbildētāja iesniegusi tiesai paskaidrojumu par prasību (lietas 45.-46.lapa), kurā norādījusi, ka prasību neatzīst, jo atbildētāja 2014.gada 16.aprīļa līguma nosacījumus ir izpildījusi un norēķinājusies ar prasītāju pilnā apmērā. 2014.gada 30.decembrī atbildētāja samaksājusi prasītājam EUR 1600,00, ko apliecina prasītāja paraksts. 2015.gada 28.janvārī prasītājs ar parakstu apliecinājis, ka viņam nav pretenziju pret atbildētāju, kā arī prasītājs nav vērsies pie atbildētājas ar pretenzijām par samaksu minētā līguma ietvaros.

Atbildētāja lūgusi iztiesāt lietu tiesas sēdē.

2018.gada 23.janvārī, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{26} pantu, pieņemts lēmums par lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

Prasītāja pārstāvis tiesas sēdē prasību uzturēja un paskaidroja, ka 2014.gada 16.aprīlī starp pusēm noslēgts cirsmas pirkuma līgums. Līgumā puses vienojušās, ka līguma summa ir EUR 52 000,00, kā arī vienojušās, ka šajā summā ir iekļauta maksājamā valsts nodeva 7,5 % apmērā, kuru atbildētāja iemaksājusi valsts kasē. EUR 44 810,00 atbildētāja ieskaitījusi prasītāja bankas kontā.

2014.gada 8.oktobrī atbildētājas pārstāvis samaksājis prasītājam EUR 1600,00, maksājot skaidrā naudā. Nekāds rakstisks apliecinājums par šo maksājumu nav sastādīts.

2014.gada 30.decembrī prasītājs ieradies pie atbildētājas pārstāvja, lai pārrunātu jautājumu par atlikušās summas samaksu. Atbildētājas pārstāvis vēlējies samaksāt šo summu prasītājam uz rokas, bet prasītājs vēlējies naudu saņemt kontā.

Atbildētāja līdz pat šim brīdim nav pārskaitījusi naudu - EUR 1690,00 - uz prasītāja kontu, kā arī nav samaksājusi šo summu skaidrā naudā.

2014.gada decembrī prasītājs aizbraucis pie atbildētājas pārstāvja, lai tiktu skaidrībā par cirsmas izstrādes jautājumiem un par nesamaksāto naudu. Bijušas gada beigas un atbildētāja jau bija nokavējusi samaksas termiņu. Atbildētājas pārstāvis bijis ar mieru samaksāt atlikušo summu skaidrā naudā,

taču prasītājs gribējis, lai atbildētāja šo summu ieskaita prasītāja kontā. Tad atbildētājas pārstāvis atcerējies, ka oktobrī samaksājis prasītājam naudu, un paņēmis no prasītāja rakstisku apliecinājumu par naudas saņemšanu.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē prasību neatzina un paskaidroja, ka nav strīda par to, ka /pers. C/ 2014.gada 8.oktobrī samaksājis prasītājam skaidrā naudā EUR 1600,00.

Kad cirsmas izstrāde tuvojusies nobeigumam, prasītājs saticies ar /pers. C/ un viņš samaksājis prasītājam skaidrā naudā EUR 1600,00. Līdz ar to faktiski strīds varētu būt par 90 *euro*. Naudas nodošana notikusi pie /pers. C/ mājās.

2015.gada 28.janvārī no prasītāja paņemts paraksts par to, ka prasītājam nav nekādu pretenziju pret atbildētāju.

2014.gada 8.oktobrī rakstisks dokuments par naudas nodošanu nav sastādīts.

Novērtējusi prasību, paskaidrojumus un lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Kā redzams no lietas materiāliem (lietas 14.-17.lapa), 2014.gada 16.aprīlī starp pusēm noslēgts Cirsmu pirkuma līgums, saskaņā ar kuru atbildētāja pērk un prasītājs pārdod augošus kokus uz celma, kokmateriālu sagatavošanas mērķim (ciršanas tiesības), Saldus novada Zirņu pagasta teritorijā esošajā nekustamajā īpašumā "Bites", zemesgabalā ar kadastra Nr. /numurs A/, 2.kvartāla 3., 4. un 5.nogabalus 4,8 ha platībā. Pircēja un pārdevēja abpusēji novērtētais un nolīgtais apjoms – 1190 m^3 koksnes EUR 52 000,00 vērtībā.

Līguma 2.1.punktā noteikts, ka cirsmas tiek pārdotas pircējam par EUR 52 000,00, no kuriem pircējs samaksā valsts nodevu 7,5 % apmērā, bet atlikušo summu - EUR 48 100,00 - samaksā pārdevēja norādītajā kontā.

Pušu starpā nav strīda, ka atbildētāja ieskaitījusi prasītāja kontā naudu EUR 44 810,00 apmērā, ko apliecina arī lietai pievienotie maksājumu uzdevumi (lietas 18.- 29.lapa).

Tāpat pušu starpā nav strīda, ka 2014.gada 8.oktobrī atbildētājas īpašnieks /pers. C/ samaksājis prasītājam skaidrā naudā EUR 1600,00.

Pušu starpā pastāv strīds par to, vai /pers. C/ 2014.gada 30.decembrī atkārtoti samaksājis prasītājam EUR 1600,00, vai arī šajā datumā prasītājs ir parakstījies par naudas saņemšanu, kura nodota 2014.gada 8.oktobrī.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautajiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti (…).

Lietas materiāliem pievienots prasītāja apliecinājums par naudas saņemšanu (lietas 57.lapa), kurā norādīts: "2014.g. 30.12. saņēmu 1600 *euro* – zāģbaļķi". Prasītāja pārstāvis tiesas sēdē apliecināja, ka uz minētā apliecinājuma ir prasītāja paraksts.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Izvērtējot lietas materiālus, kā arī noklausoties pušu pārstāvju sniegtos paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka 2014.gada 30.decembra apliecinājums par naudas saņemšanu EUR 1600,00 apmērā ir attiecināms uz 2014.gada 8.oktobrī notikušo naudas nodošanas faktu.

Prasības pieteikumā prasītājs norādījis, ka 2014.gada 8.oktobrī atbildētājs samaksājis prasītājam EUR 1600,00 skaidrā naudā, ko atbildētājs arī neapstrīd, un prasītājs paļaujas uz atbildētāja apliecinājumu kā pierādījumu šādai samaksai.

Prasības pieteikumā nav norādīts, ka par pierādījumu šādai samaksai varētu kalpot paša prasītāja 2014.gada 30.decembrī sastādītais rakstveida apliecinājums par naudas saņemšanu. Tādējādi pats prasītājs apliecinājis, ka vienīgais pierādījums par naudas samaksu 2014.gada 8.oktobrī varētu būt atbildētājas paskaidrojums par šī fakta atzīšanu.

Lietai pievienoto rakstveida apliecinājumu par naudas saņemšanu tiesai 2018.gada 15.janvārī, vienlaikus ar paskaidrojumu par prasību iesniegusi atbildētāja. Kā redzams no lietā esošās uzziņas lapas, atbildētājas iesniegtais rakstveida paskaidrojums un tam pievienotie dokumenti 2018.gada 16.janvārī nosūtīti prasītājam. Tādējādi tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītājs līdz 2018.gada 10.maija tiesas sēdei bija iepazinies ar šiem dokumentiem un prasītājam bija zināms šo dokumentu saturs.

2018.gada 10.maija tiesas sēdē prasītāja pārstāvis paskaidroja, ka prasības pieteikumā naudas samaksas datums – 8.oktobris, norādīts neprecīzi. Faktiski nauda samaksāta 2014.gada 30.decembrī. Paraksts par naudas saņemšanu ticis sastādīts vienā eksemplārā, kurš palicis pie atbildētājas, tāpēc prasītājs šo datumu precīzi nav atcerējies, bet minējis datumu, vadoties pēc saviem pierakstiem.

Tādējādi prasītājs prasības pieteikumā un prasītāja pārstāvis tiesas sēdē snieguši pretrunīgus paskaidrojumus par to, kad ir samaksāta nauda - EUR 1600,00.

Ja prasītājs faktu par naudas samaksu konkrētā datumā – 2014.gada 8.oktobrī, norādījis, vadoties pēc saviem pierakstiem, tiesai nav pamata apšaubīt, ka nauda šajā datumā arī tikusi samaksāta, par ko strīds pušu starpā arī vairs nepastāv.

Fakts, ka vēl 2018.gada 10.maija tiesas sēdē prasītāja pārstāvis sniedza nepārprotamus paskaidrojumus par to, ka nauda EUR 1600,00 apmērā samaksāta 2014.gada 30.decembrī, nevis 8.oktobrī, dod tiesai pamatu vairāk ticēt atbildētājas pārstāvja paskaidrojumiem, ka nauda prasītājam samaksāta gan 8.oktobrī, gan arī 30.decembrī. Turklāt, naudas samaksu 30.decembrī apliecina arī lietai pievienotais apliecinājums par naudas saņemšanu.

Prasītāja pārstāvis tiesas sēdē norādīja uz konkrētiem prasītāja un atbildētājas pārstāvja tikšanās apstākļiem 2014.gada 30.decembrī, tai skaitā, norādīja uz to, ka atbildētājas pārstāvis gribējis maksāt skaidrā naudā, taču prasītājs naudu nav ņēmis, jo gribējis, lai nauda viņam tiek pārskaitīta uz kontu. Līdz ar to nav loģiski izskaidrojams, kāpēc 2018.gada 10.maija tiesas sēdē prasītāja pārstāvis paskaidroja, ka nauda 30.decembrī tomēr tikusi samaksāta, bet prasības pieteikumā norādītais naudas samaksas datums – 8.oktobris, ir kļūdains.

Saskaņā ar Civillikuma 1504.pantu, darījumu iztulkojot jāskatās uz darījumā lietoto vārdu nozīmi, un ja tie nav divējādi saprotami, tad tie cieši jāievēro, ja vien nepierāda, ka tie nesaskan ar dalībnieku gribu.

Veids, kā apliecinājumā par naudas saņemšanas faktu norādīts datums, nedod tiesai pamatu tulkot šo datumu kā dokumenta sastādīšanas datumu. Konkrētajā gadījumā datums norādīts teikuma sākumā, nepārprotami norādot, kurā datumā prasītājs ir saņēmis naudu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 104.panta pirmo daļu pušu un trešo personu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi. Tiesa atzīst, ka prasītāja pārstāvja paskaidrojumus par to, ka atbildētājas pārstāvis 2014.gada 30.decembrī vēlējies saņemt rakstveida apliecinājumu par naudas samaksu 8.oktobrī, neapstiprina nekādi citi pierādījumi lietā. Prasītāja pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka nevar šo faktu pierādīt ar citiem pierādīšanas līdzekļiem. Pušu tikšanās laikā 2014.gada 30.decembrī bijusi klāt prasītāja sieva, kura veselības stāvokļa dēļ liecību nevar sniegt.

Ņemot vērā tiesas sēdē nodibinātos faktus un izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība daļā par parāda EUR 1600,00 piedziņu no atbildētājas ir noraidāma.

Iebildumus pret prasību daļā par parāda EUR 90,00 apmērā piedziņu atbildētājas pārstāvis pamatoja ar faktu, ka, sakarā ar policijas sastādītajiem administratīvo pārkāpumu protokoliem saistībā ar koku ciršanu prasītāja īpašumā, atbildētājas pārstāvis prasītāja vietā iemaksājis valsts kasē zaudējumus - 1407,00 *euro*.

Ņemot vērā, ka atbildētāja nav cēlusi pretprasību par zaudējumu piedziņu no prasītāja, tiesai nav pamata vērtēt apstākļus, kas saistīti ar zaudējumu atlīdzināšanu administratīvā pārkāpuma lietā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 192.pantu tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Iespējamais strīds pušu starpā par atbildētājas atlīdzinātajiem zaudējumiem administratīvā pārkāpuma lietā nav izskatāmās prasības priekšmets.

Saskaņā ar Civillikuma 1816.pantu izpildījumam ir tiesīgs spēks tikai tad, ja tas dots kreditoram vai viņa likumīgam vietniekam.

Ņemot vērā, ka lietā nav iegūti pierādījumi par EUR 90,00 samaksu prasītājam vai viņa likumīgam vietniekam, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji un no atbildētājas par labu prasītājam piedzenams parāds EUR 90,00 apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka tiesai pienākumu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, sprieduma rezolutīvajā daļā norādīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot to apmēru.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram (...).

Līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājam piedzenama samaksātā valsts nodeva EUR 70,00 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 3,30.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.pantu, no atbildētājas par labu valstij piedzenami iepriekš nesegtie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 5,12.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu nosakāms, ka atbildētāja spriedumu var izpildīt labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā.

Pamatojoties uz teikto un Civilprocesa likuma 34.pantu, 41.panta pirmo daļu, 42., 92.-97., 190.-193., 195., 204.[1], 250.[26], 250.[27] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no Kuldīgas novada zemnieku saimniecības "PANKOPI", reģistrācijas Nr. 46101000102, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, parādu EUR 90,00 (deviņdesmit *euro* 00 centi) un tiesas izdevumus EUR 73,30 (septiņdesmit trīs *euro* un 30 centi).

Noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no neatmaksātās parāda pamatsummas - EUR 90,00.

Par labu prasītājam piedzīto summu samaksa veicama kontā Nr. LV47UNLA0015605711002 AS "SEB banka".

Noraidīt prasību daļā par parāda EUR 1600,00 piedziņu.

Piedzīt no Kuldīgas novada zemnieku saimniecības "PANKOPI", reģistrācijas Nr. 46101000102, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 5,12 (pieci *euro* un 12 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami jebkurā bankas iestādē, maksājuma uzdevumā norādot: saņēmējs – Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316, BIC kods: TRELLV22, konts Nr. LV51TREL2190458019000, iemaksas mērķis: ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, Kurzemes rajona tiesa, lieta Nr. C 19048517.

Noteikt, ka atbildētāja spriedumu var izpildīt labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai, sūdzību iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnese A. Brīze